

Bűnbánati istentisztelet – 2024. február 16.

Köszöntés: A mi bűnbánati istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön a mi Urunktól Istenünktől, Aki a szívek és a vesék vizsgálója, a mi Urunk Jézus Krisztustól, Aki életét adta értünk, és a Szentlélek Úr Istentől, Aki lelkünk Megszentelője. Ámen.

Fennálló ének: 28. zsoltár: „Hozzád kiáltok, kegyes Uram...”

Fő ének: 226. dicséret: „Krisztusom, kívüled...”

Előfohász: „A farizeusok és a szadduceusok odamentek, hogy kísértsék őt, és kérték, hogy mutasson mennyei jelt nekik. Ő azonban így válaszolt nekik: Napnyugtakor azt mondjátok, hogy szép idő lesz, mert vörös az ég. Reggel pedig, hogy ma zivatar lesz, mert vörös és borús az ég. Képmutatók! Az ég színét meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? Ez a gonosz és parázna nemzedék jelt kíván, de nem adatik neki más jel, csak Jónás próféta jele. Ezzel otthagya őket, és elment (Mt 16,1-4)!” Ámen.

Előíma: Leveszem ma sarumat Uram, és leborulok Előtted, hogy meglássam, ki vagy, mert hiszen ég, ég és nem ég el ma sem féltő szereteted irántunk. Lerakom most a karórámat, saját határidőnaplómat, amely keretezi életemet, és ebben az órában Téged várlak, Nálad keresek oltalmat, hogy mutass utat. Szememről leveszem a szemüveget, tekintetemet a hegyekre emelem, nem pedig a földi dolgokra, hogy vágyakozó szívvel és lélekkel lássalak meg, mint a világ világosságát. Elrakom kulcsaimat, amelyekkel ma annyi mindent nyitottam és zártam, hogy biztonságot találjak Melletted. Leülök most lábaidhoz, hogy Veled legyek. Megvallom, hogy rég szólítottalak, kérlek, szólíts meg most Igéden keresztül. Megvallom, hogy rég énekeltem dicséretet, zsoltárt, ad szívembe a megváltottak énekét. Megvallom, hogy már nagyon rég kedvetlen vagyok, taníts meg ma örülni Neked, aki forrása mindennek. Belőled fakad az élet forrása. Tőled származik a hűség és szeretet minden kincse. Te vagy, légy hát jelen és hallgasd meg buzgó könyörgésem. Ámen.

Textus: János evangéliuma 10. rész 22-30. versei: *„Elérkezett Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe. Tél volt. Jézus a templomban, Salamon csarnokában volt. Ekkor körülvették a zsidók, és így szóltak hozzá: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan! Jézus így válaszolt nekik: Megmondtam nektek, de nem hisztek. Atyám nevében végzett cselekedeteim tanúskodnak mellettem, de ti nem hisztek, mert nem az én juhaim közül valók vagytok. Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem*

vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. Én és az Atya egy vagyunk.”

Bűnbánatot tartó Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus az Atya házában van. Ünnepre érkezik. A fények ünnepére. A templomszentelés ünnepére. Ez bizony nem a Salamoni templomszentelésre emlékeztető ünnep, hanem arra a megszentelésre, amikor a templomot a Makkabeusok megtisztították és visszahelyezték eredeti rendeltetésére. Amikor pogány áldozatokat szüntettek meg a templomban. Harc folyt ezért a temploméért, mert nem mindegy, hogy mi folyik a templomban: az Úr nevének a magasztalása vagy bálványimádás. Az imádság háza vagy latrok barlangja? (ld. Jn 2,16) Templom: Az Úrral és egymással való közösség színhelye. Templom: Az ünnepek színhelye. Templom, a hely, ahol élünk. A hely, ahol megéljük hitünket. Ott reménységünk megújul, szeretetünk gyakorolva van, békességünk újjá éled. Templom, ahol Jézus jelen van. Hajlék, ahová az Úr betér. Milyen jó, amikor a templomban minden megerősítést nyer. Milyen jó, amikor a templomban az ünnepek alkalmával minden a helyére kerül. Milyen jó, amikor a bizonyosság a menny részéről nyilvánvaló. Milyen jó, amikor van KIVEL ünnepelni. Két nap múlva böjti úrvacsoraosztás lesz gyülekezetünkben. Megújulhat az életünk. Ünnepet szentelünk Krisztus jelenlétében, hogy Szentleke és ereje által látható legyen az életünkben az Ő dicsősége. Ünnepet szentelünk, hogy megszentelődjünk. Ünnepet szentelünk, hogy megújuljunk. Az Úrral vacsorálunk. Mennyire fontos számunkra, hogy az Úr, az ünnep, a templom és mi összeforrjunk? Mennyire fontos számunkra, hogy az Úr elé lépjünk? Tél van, halott időszak ez mindenki számára. Élet nélküli időszak, és mégis ebben az időszakban a legáldásosabb ünnepet szentelik Jeruzsálemben, annak az emlékét ülik, hogy a Szabadító Isten győzött. Harcok és viaskodások által, de győzött. Salamon csarnoka megtelt étellel a holt időben is, mert Isten cselekedett. Fényt,

világosságot adott és most az Úr templomában nemcsak a mesterséges fények, hanem a világ Világossága is ott van. A zsidók pedig körbe állják és körül fogják. A zsidók pedig nem a népet jelölik, hanem annak vezetőit. Ők nem fogadták el Jézus bizonyágtételét, és önkijelentéseit is istenkáromlásként könyvelik el. (ld. Mk 14) Feszültség van Jézus és a zsidó vezetők között. A zsidók kérdése pedig nyilvánvaló: meddig még? Meddig tart a bizonytalanság a te személyed felől? Meddig tartod még lelkünket bizonytalanságban? Meddig folyik ez a macska-egér harc? Meddig ragadod el lelkünket? Az a pásztor, Aki életét adja a juhokért, azzal a váddal találja szembe magát, hogy életet olt ki és lelkek gyilkosa a zsidók szerint. Jézus a zsidók szerint nem engedi élni a közösséget, szinte lélegzetelállóan cselekszik, és mégis megfoghatatlan, érinthetetlen és halálos bizonytalanságban élnek a zsidók általa. Jézus, ha a Messiás, akkor ne tartsa őket ebben a „hamis” bizonytalanságban, hanem történjen meg részéről a színvallás. Egyetlen egy kérésük van, hogy mondja meg nekik, Ő a Messiás vagy sem. Jézus pedig látja szívük állapotát. Őket nem az aggasztja a szívük mélyén, hogy kicsoda Ő, hiszen Ő már ezt elmondta, tetteivel bizonyította. Jézus mindent nyíltan tette, hiszen a samáriai asszony felfogta az ő beszédeit (ld. Jn 4), Nikodémusnak sem volt vele nagyobb problémája (ld. Jn 3), a 38 éve beteg ember is meggyógyult (ld. Jn 5) és a születése óta vak ember (ld. Jn 9) is Isten nagyságos dolgait saját testében érezte. De akkor hol a hiba? A hiba bizony a vevőkészülékben van, Jézus pedig ezt el is mondja. Jézus mindent azért tett és végzett, hogy higgyenek Benne, mint Megváltóban. Csak a vakok kérdezik a világ Világosságát, „te vagy-e a Krisztus, vagy más várjunk?” (ld. Lk 7,20) A vakok nem el vannak bizonytalanodva, hanem nem hisznek. A vakok a Szentet fára függesztik, és a nagy bűnöst eleresztik. (ld. 440. dicséret 6. verse) A vakok! Vigyázzunk, hogy ünnepünk ne teljes vakságban zajljon. Vigyázzunk, hogy Jézussal való közösségünk ne hitetlenségbe torkoljon a templom kellős közepén. Jézus rámutat cselekedeteire. Jézus fehérén-feketén azt mondja, ezt cselekedtem. Jézus számára

fontos, hogy a hitetlen és a kételkedő ember is lássa a valóságot, ne bújjon a saját jelszavai mögé, hanem érezze át, Ő az Úr, Ő az út, Ő az igazság és Ő az élet. Minden teremtményét az Úr vezet el a világ Világosságáig. Ő nyitja meg és nyitja fel látásunkat, így megajándékozva bennünket élettel és szabadsággal. A hitlenség gúzsba köt, a hit felszabadít az örök életre. Valóság. A Krisztusi szolgálat valósága. Milyen nehéz ezt meglátni, megtapasztalni, felfogni. Jézus szava vallja, olvassátok a cselekedeteimet. Olvassatok a sorok között, és meglátjátok a megújult életek hadát. Az Ő tette Isten cselekedeteiben gyökerezik. Jézus pedig döntésre szólítja fel a zsidó vezetőket. Nem hisztek, nem követtek, mint jó Pásztort, tehát nem tartoztok a juhaim közé. Nem ismertek engem. Hinni vagy nem hinni nem teoretikus, hanem gyakorlati kérdés, ez a mi szabad döntésünk, mert az alapot mi választjuk ki. Homokra vagy sziklára építünk? Jézus még ezekkel a mondatokkal is ébresztgeti a zsidó vezetőket. Ő hajnalhasadást, Ő világosságot, Ő fényt akar ott, ahol megbújik a sötétség. Isten terve ugyanis nem a hitlenség terjedése, hanem az, hogy mindnyájan az övéi legyünk, arra vagyunk kiválasztva, hogy fiak és leányok legyünk az engedelmes Fiúban. Jézus a hitetlen felé fordul, és azt mondja nekik ezzel a párbeszéddel: „Én vagyok a világ világossága, Én vagyok a jó pásztor.” Ébresztget, buzdít és épít, hogy igaz ünnepük, áldott téli alkalmuk legyen, ahol a fény nem körülöttük gyúl meg, hanem bennük ég, és nem ég el. Jézus azt akarja, hogy éljenek, sőt örökké éljenek. Jézus azt akarja, hogy hallják a hangját, hogy értsék és fogják fel, hogy Ő a pásztor nélküli juhok pásztora. Amit az Atya Neki adott, abból Ő nem akar elveszíteni egyet sem. Az Ő élete az az élet, amely a halált, a tespedtséget, a hitlenséget és a lelketlenséget elveszi. Az Ő hatalmas keze elrejti mindazt, amit eddig markoltak és kézben tartottak a vezetők. Jézus véd, sőt önmagadtól, saját nézeteidőtől is véd. Milyen jó ezt meglátni. Milyen jó tapasztalni, hogy Isten úgy véd, hogy nem prédává tesz, oda dob, hanem báránnyá formál. Nem a halálotat, hanem életedet védi és gyarapítja az Úr. A Mindenható keze hordoz, ápol és

eltakar. Ebben a kézben biztonság és üdv vár ránk. Ez a hatalmas kéz hagyja, hogy a keresztre szögezzék. Ez a hatalmas kéz hagyja, hogy megsebesítsék. Ez a hatalmas kéz belesimul az Atya akaratába, hogy Fia halálával mindenkit az életbe hozzon vissza. Jézus válik a világ prédájává, Ő menti meg a Koponyák hegyén mindenki koponyáját, hogy gondolkodásukban megújuljanak, épüljenek és szépüljenek. Isten döntött, és az embernek is döntenie kell. Isten döntése és az ember döntése közé pedig nem tehető egyenlő jel. Az Atya és a Fiú hatalma a juhok javára nagyobb, mint a világ hatalmaskodása. Aki lop és gyilkol nem érhet fel azzal az Istennel, Aki életet ment. Aki hazudik és gáncsoskodik, nem érhet fel azzal az Istennel, Aki szeretetét osztja szét és szüntelenül munkálkodik. Aki a kételkedés magját ülteti el szívedben és mindig, mindenkor megkérdőjelezi, hogy kicsoda Isten, az nem érhet fel azzal az Úrral, Aki kijelentette önmagát Fiában, az Úr Jézus Krisztusban. Jézus a szeretetközösség egységét hozza le közénk. Egy az Atyával. Egy akarattal, egy cselekedettel, egy ismertető jellel, a szeretettel megmutatják, hogy milyen hatalmas az Ő egységük. Isten legnagyobb titka éppen egysége Fiával, az Úr Jézus Krisztussal. Ebben az egységben nincs egyedül, a teljes szeretetben összeforrva cselekednek a világot. Annak, aki Jézustól azt kérdezi, Ő a Krisztus, itt a válasz, de más formában és másképpen: Ő Isten, Ő más, Ő Isten Fia, Aki egy az Atyával. Nagy titok ez, de a mennyei Atya megfejtette nekünk. Hatalma nyilvánvaló. Szeretete érezhető. Hűsége tapasztalható. A hatalom, amely a szeretetben gyökerezik, és erősebb a halálnál. A hatalom, amely a hűségre épül, és erősebb a halálnál. A hatalom, amely egy akaratra épít, és erősebb a halálnál. Jézus ma mindenkit épít, szava mindenkit buzdít, de vajon mire. Elhagyni a földi hiábavalóságot. Elhagyni a sok gondolkodást. Nem látásban, hanem hitben járni. (ld. IIKor 5,7) Megmaradni Mellette és Benne. Megtapasztalni, hogy nagyobb van itt mindenkinél, mert Ő mindenkit elfogad. Átérezni, hogy a hitetlenséget is képes áttörni. Megélni, hogy a saját látásomat is képes átformálni. Megragadni, hogy a cselekedetei által

szemléjük az Atyát. Nagyobb mindennél. Egy kézben összpontosul a hatalom, mégpedig a szívek és a vesék Vizsgálója kezében. Ámen.

Utóima: „Ne gyalázzátok meg szent nevemet, hogy megszentelt legyek Izráel fiai között. Én, az Úr vagyok a megszentelőtök, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy a ti Istenetek legyek. Én vagyok az Úr (IIIMóz 22,32-33).“

„Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van (Jk 5,8).“

„Tied, Uram, a méltóság, a hatalom és a tisztelet, a hírnév és a fenség, bizony minden, ami a mennyben és a földön van! Tied, Uram, az ország, magasztos vagy te, mindenség fejedelme! Tőled ered a gazdagság és a dicsőség, te uralkodsz mindenben. A te kezében van az erő és a hatalom, a te kezéd tehet bárkit naggyá és erőssé. Most azért, Istenünk, hálát adunk neked, és dicsérjük a te fenséges nevedet (IKrón 29,11-13).“

„...ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel szájukra vettek titeket a rágalmakat terjesztő népek, ⁴azért, Izráel hegyei, halljátok az én Uramnak, az Úrnak igéjét! Ezt mondja az én Uram, az Úr a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, amelyeket a körülöttük élő többi nép fosztogatott és kigúnyolt... (Ez 36,3-4).“

„Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztünk, mert az Úr ellen és ellened szólunk. Imádkozz az Úrhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért (IVMóz 21,7).“

„Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel! Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (IIKor 5,20-21).“

Úri ima

Adakozás: „Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is (Mt 6, 21).“

Áldás: „Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja azt (Zsolt 16,11; Mt 16,25).“

Záró ének: 32. zsoltár: „Ó, mely boldog az oly ember éltébe...“